

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 27 DECEMBER 1922

Wetsvoorstel tot bepaling van de vereischten
opgelegd aan de bestuurders van motorrijtuigen.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De voortdurende uitbreiding van het verkeer met motorrijtuigen en het bestendig toenemen van de ongevallen, door dit verkeer veroorzaakt, leggen nieuwe maatregelen op om de veiligheid der voetgangers op meer doelmatige wijze te vrijwaren.

Een groot aantal der in het land vastgestelde ongevallen is te wijten aan de onhandigheid van de bestuurders van motorrijtuigen.

Hoe kan het anders : tot heden toe werd van hen geen enkel bekwaamheidsbewijs vereischt. Degene die zich een rijtuig aanschafft kan, na eenige oppervlakkige aanwijzingen van den verkooper, in volle vaart niet alleen langs de verlaten wegen rijden waar enkel zijn leven op het spel staat, maar ook langs de drukst gebruikte straten waar het leven van zijn medeburgers gevaar loopt.

Het komt ons voor dat het beste middel om, althans in zekere mate, dergelijke ongevallen te vermijden, hierin ligt van de bestuurders, in hun eigen belang trouwens zoowel als in dat der voetgangers, het bewijs te eischen van hunne bekwaamheid om behoorlijk hun rijtuig te besturen.

De internationale overeenkomst van 11 October 1909, door een-en-twintig landen aangenomen, bepaalt de voorwaarden waaraan het motorrijtuig in zake stuur- en remtoestellen en beschrijving van het type voor het internationaal verkeer moet beantwoorden.

Bij artikel 2 wordt van den bestuurder een bewijs van bekwaamheid vereischt, afgeleverd door de bevoegde overheid of door eene vereniging daartoe gemachtigd. Het voorziet den leeftijd van achttien jaar als een minimum voor het besturen van een motorrijtuig.

Het naleven van deze overeenkomst wordt voor België geregeld door de wet van 29 April 1909 en voor Frankrijk door een dekreet van 29 Maart 1910.

In Frankrijk worden, bij artikel 29 van het dekreet van 27 Mei 1921, de vereischten vastgelegd, tot het bekomen door elken bestuurder van een

motorrijtuig, van een getuigschrift van bekwaamheid, afgeleverd na proef voor een vertegenwoordiger van den dienst van het mijnwezen, of mits overlegging van een bewijsschrift afgeleverd door eene daartoe gemachtigde sportvereniging. De aanvragers worden daarenboven ondervraagd over de voorschriften in zake verkeer op de wegen. De Minister van Openbare Werken heeft gemeend het bewijs van bekwaamheid te moeten behouden, spijs de talrijke critieken waartoe deze maatregel aanleiding gaf.

De bestuurder van een motorrijtuig moet blijk geven van hoedanigheden die een voldoende waarborg opleveren voor de openbare veiligheid. Stennend op dit beginsel, zal niemand voortaan nog een motorrijtuig mogen besturen zoo hij geen rijbewijs bezit.

Dit bewijs wordt hem afgeleverd door den Minister van Openbare Werken of den Gouverneur der provincie, nadat hij, voor eene daartoe aangestelde commissie, blijk heeft gegeven van bekwaamheid in het besturen van een motorrijtuig.

Deze commissie houdt zitting in de hoofdplaats van het arrondissement.

Zij zal bestaan uit vijf leden gekozen door den Minister van Openbare Werken. Van rechtswege zal de politiecommissaris van de arrondissements-hoofdplaats voorzitter zijn; twee andere leden zullen gekozen worden onder de leden van de werkgeverskamer en onder die van de arbeiders-inrichting van het vervoerbedrijf; de twee overige leden zullen geneesheeren zijn.

Een Koninklijk besluit bepaalt het programma van de proef.

Het rijbewijs wordt afgeleverd naar een model en volgens onderrichtingen bij Koninklijk besluit bepaald.

Het wordt slechts afgeleverd nadat gehoor en gezichtsvermogen van den aanvrager door een geneesheer werden onderzocht.

Strafbepalingen. — De eerste straf door deze wet voorzien is de boete waarin degene wordt verwezen die een motorrijtuig bestuurt zonder voorzien te zijn van een rijbewijs. Het bedrag van die boete is hoog genoeg om indruk te maken op den overtreder.

Na twee achtereenvolgende boeten, kan het rijbewijs voor een jaar worden afgenomen. Het kan eveneens worden afgenomen van hem die, door zijne schuld, oorzaak is van een ongeval dat voor het slachtoffer den dood of eene zware arbeidsanbekwaamheid ten gevolge heeft.

J. SEELIGER.